

regnes; at Kirkebuddet beforder Embedsbreve imellem Præsterne og saa fremdeles; men der tilføies, at Kirkebuddet for disse Forretninger skal tillægges en årlig Løn, og at denne Løn skal reparteres paa dem der nyde Indkomster af det nedlagte Degnekald. Det har altsaa hidtil ligefrem været anset som en Indrømmelse, der er gjort de nuværende Kirkesangere, naar der ikke er gjort Afdrag af de gamle Degnekalds Indtægter, og naar der for disse er blevet antaget et Kirkebud i Sognet. Jeg troer, at enhver Kirkesanger ligefrem efter den gjældende Lovgivning er berettiget til at forlange, at der antages et saadant Kirkebud, og at han altsaa bliver fritagen for den her omhandlede Forretning; og jeg indseer saaledes ikke Nødvendigheden af en speciel Anordning i dette Niemed. Jeg skulde ogsaa troe, at det, da der tør ventes en ny Anordning for vort hele Skolevæsen paa Landet, vil være rigtigt til den Tid at opsætte, ethvert saadant Vnste; der i sig selv kan være fuldkommen begrundet, men som vistnok til den Tid meget lettere vil finde sin Opfyldelse.

Fvrlund: Ja, naar man skulde indlade sig paa at undersøge, hvorvidt disse gamle Degneindtægter ere komne Skolelærerne til Nytte eller ikke, saa vilde det blive en længere Undersøgelse, end der er Tid og Sted til her paa dette Stadium; det er nok ellers meget ofte i de approberede Skoleplaner gaaet saaledes til, at man først har optaget Noget som en Indtægt, som man saa siden efter igjen har draget fra 2 Gange, saa denne Sag skal jeg lade staa hen, men med Hensyn til, hvad der endvidere er blevet ytret om, at vi snart kunne vente en ny Ordning af vore Skoleforhold paa Landet, da veed jeg ikke, hvorfra den ærede Rigsdagsmand har den Forventning, eller hvortil han slutter den. Denne Sag er Noget, som jeg troer temmelig let kan sættes igjennem, og jeg mener dog, at det er bedst at tage det, man er nogenlunde sikker paa at faae.

Cultusministeren: Jeg ønsker ikke, at der skal lægges nogen Hindring i Veien for, at dette Lovforslag kommer til Behandling her i Salen; naar jeg siger et Par Ord om denne Sag, er det med Hensyn til de Ytringer, som sidst bleve fremførte af den ærede Rigsdags-

mand, som har stillet Forslaget. Det er mange Mand i Landet, hvem denne Sag angaar, vel bekendt, at hverken min Formand i Ministeriet eller jeg have ønsket, at det Forhold, som der her er Tale om at have, skulde vedligeholdes, men at vi meget mere have ønsket at affkaste det, og ogsaa have tænkt paa Midlerne dertil; det forekommer mig imidlertid, efterat de forskjellige Undersøgelser om disse Forhold, der vare temmelig vanskelige at opklare, vare sluttede, at det stillede sig saaledes, at der just ikke var nogen paatrængende Grund til at tage dette lille Punkt alene for sig, naar man dog skulde forelægge en almindelig Lov om Skolevæsenet, hvorunder dette Punkt kunde drages ind, og hvad nu end den ærede Rigsdagsmand haaber eller ikke haaber, saa er det Thinget bekendt, at den nuværende Minister har forpligtet sig til at forelægge en saadan Lov, og man kan altsaa ikke være i Tvivl, om han vil forelægge den, og deri vil han optage dette Spørgsmaal. Denne Bei vilde jeg saameget mere have fulgt, som jeg troer, at dette Punkt er temmelig underordnet, især efter den Betydning, det nu har i Praxis, og da det tillige var at befrygte, at det, naar man tog det isoleret for, igjen vilde vække Splid, hvilket det derimod ikke vilde gjøre, naar det kom frem under en almindelig Anordning som en simpel Nødvendighed af den hele Retning, hvori denne Anordning gik. Endelig var der en anden Side, som bevægede mig til ikke at paasthynde Sagen, og det var den, at jeg vidste, at der var reist Forhandling om den visse Embedsmænd tilskaaede Ret til at faae deres Embedsbreve som kongelige Tjenestebreve befordrede med Posten. Jeg troede saaledes, som sagt, at det hele Spørgsmaal bedre kunde ordnes ved at drages ind under den hele Skolelov; men, naar det nu engang er kommet frem, saa finder jeg ikke mindste Grund til at modsætte mig, at det tages under Behandling.

D. Thomsen: I Mærel 1844 havde jeg den Ære i Koeskilde Stenderforsamling at indbringe et Andragende af lignende Natur; men jeg var dengang ikke saa heldig at trænge igjennem dermed, da kun 22 Stemmer afgaves derfor, men 30 derimod. Jeg har